

Nr 134.

Kungl Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316); given Stockholms slott den 19 februari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).¹

Härigenom förordnas, att 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

 e) andra förnödenheter, tillhöriga resande eller å transportmedel anställda personer, i den mån förnödenheterna prövas icke överstiga behovet under resan; och skola till sådana förnödenheter jämväl hänföras begagnad velociped samt av resande medförd handfotografikamera, skrivmaskin eller grammofoon, där föremålet är begagnat och av den resande införes för eget bruk och icke i handelssyfte; dock skall — — — särskilt stadgas;

f) instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, som inresande utövare av vetenskap, konst eller hantverk medför i och för sin yrkesutövning eller vilka för sådant ändamål med särskild lägenhet inkomma till honom, därest de äro avsedda att av honom användas under tillfälligt uppehåll i riket samt tullanstalten icke med hänsyn till deras mängd eller beskaffenhet finner tullfrihet böra medgivas allenast på sätt i 8 § 1 mom. sägs;

8 §.

1. Tullfrihet under viss tid må på särskild framställning medgivas för:

b) med varor — — — skall utgå;

c) särskilt inkommande — — — begagnade smördrittlar;

d) instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införes under sådana omständigheter, som i 5 § f) avses, men för vilka tullfrihet enligt nämnda författningsrum icke medgives; samt

e) radiomottagningsapparat, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket.

Tullfrihet enligt — — — att utföras.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1937.

¹ Senaste lydelse av 5 § se 1931: 242, 1935: 251 och 619 ävensom 1936: 127 samt av 8 § 1 mom. se 1935: 334.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, fråga om ändring i vissa delar av tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) samt anför därvid följande:

I en den 8 april 1936 till finansdepartementet inkommen skrift hava Kungl. automobilklubben och Motormännens riksförbund hemställt om meddelande av bestämmelser angående tullfrihet för radiomottagningsapparater, som medföras å motorfordon vid besök i Sverige. Till stöd härför har anförts, att lösa radioapparater numera ofta medfördes vid turistfärder i automobil och att det förhållandet, att vid inresa till Sverige tull uttoges för apparaterna, i hög grad försvårade turisttrafiken till vårt land. Norges automobilförbund, som hänvänt sig till sökandena med begäran om deras medverkan till åstadkommande av ändring härutinnan, hade påpekat, att det med hänsyn till tullplikten i berörda fall ställde sig billigare för en norsk bilist, vilken ämnade sig till kontinenten och därvid medförde radio i bilen, att frakta bilen på båt direkt över till Danmark än att taga vägen genom Sverige. Då turisttrafiken utgjorde en avsevärd inkomstkälla, syntes det önskvärt att bereda sådana lättnader för turisterna, att dessa i högre grad än hittills förlade sina resor till vårt land.

Över framställningen har *generaltullstyrelsen*, efter remiss, den 29 maj 1936 avgivit infortrat utlåtande samt därvid tillika överlämnat från *tulldirektören* och *tullbehandlingsinspektionen i Malmö*, *tullkammaren i Hälsingborg* och *gränstullkammaren i Karlstad* inhämtade yttranden, däri framställningen tillstyrkts. För egen del har generaltullstyrelsen anförut följande:

I praxis anses en radiomottagningsapparat, om den är *fast anbragt* i en inkommande automobil, såsom en del av fordonet, i följd varav apparaten inbegripes i den temporära tullfrihet, som medges för fordonet. Beträffande däremot apparater, som eljest införas under i framställningen åsyftade förhållanden, föreligger icke möjlighet till åtnjutande av tullfrihet. Apparaterna äro nämligen icke hänförliga till sådana resförnödenheter, för vilka tullfrihet är medgiven enligt 5 § e) tulltaxeförordningen. Det sålunda rådande förhållandet innebär otvivelaktigt ur turisttrafiksynpunkt en olägenhet, vilken gör sig gällande icke minst för den genomgående automobiltrafiken,

enär transitering av därvid medförda apparater av olika skäl knappast kan förekomma. Då å andra sidan ett tillmötesgående av framställningen synes låta sig väl förena med statsfinansiella intressen, vill styrelsen i likhet med de i ärendet hörda lokala tullmyndigheterna uttala sig för införande av bestämmelser i sådant syfte. Ehuru dylika bestämmelser knappast torde få någon större betydelse annat än för automobiltrafiken, torde de lämpligen böra gälla i samtliga sådana fall, då radiomottagningsapparater medföras av resande vid tillfällig vistelse i landet.

Då tullen för apparaterna i fråga, som utgör 20 procent av värdet (stat. nr 1885), kan uppgå till ej så obetydligt belopp, torde det vara erforderligt att tullfrihetsrätten förbindes med sådana villkor, som garantera återutförelsen. Styrelsen anser sig därför icke böra föreslå, att radiomottagningsapparater likställas med de av resande medförda föremål, som uppräknas i 5 § e) och för vilka tullfrihet är medgiven utan villkor av återutförelse inom bestämd tid. I stället vill styrelsen, i överensstämmelse med vad i framställningen synes vara förutsatt, i här åsyftade fall förorda medgivande av temporär tullfrihet. Den grundläggande föreskriften härom synes böra inflyta i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen och, på motsvarande sätt som bestämmelsen i 7 § b) om tullfrihet för transportmedel, gälla apparater, som medföras av resande, vilka endast tillfälligtvis skola vistas inom riket. Beträffande tiden för tullfriheten vinnes likaledes överensstämmelse med 7 § b) genom att huvudregeln i sista stycket av 8 § 1 mom. blir tillämplig.

Den nya regeln kommer givetvis icke att medföra någon rubbning i tillämpningen beträffande apparater, som äro fast anbragta i autobiler.

För de fall åter, då lös apparat medföres i inkommande automobil, för vilken passersedel företes, synes tillfälle böra beredas vederbörande motorsammanslutningar att till förenklande av tullformalitetera ikläda sig ansvar jämväl för den å apparaten belöpande tullen. Detta torde kunna ske genom att apparaten upptages i den å passersedeln förekommande specifikationen å fordonets tillbehör. Under sådan förutsättning torde tullfrihet för apparaten böra åtnjutas under enahanda villkor, som enligt 51 och 52 §§ tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen i deras lydelse enligt kungörelsen den 26 oktober 1934 (nr 514) gälla för själva fordonet. En bestämmelse härom synes böra inflyta i tillämpningsföreskrifterna, förslagsvis närmast efter de genom kungörelse den 7 april 1933 (nr 131) införda 71 a—71 c §§.

I händelse en särskild föreskrift om utsättande å passersedeln av särskild uppgift å apparatens tullvärde skulle visa sig erforderlig, torde meddelande därav böra ankomma på styrelsen, som enligt 51 § tillämpningsföreskrifterna har att förordna om passersedels närmare beskaffenhet.

När radioapparater av resande medföras under andra omständigheter än de nu angivna, torde villkoren för tullfriheten böra följa de allmänna reglerna i 58—62 §§ tillämpningsföreskrifterna. Någon särskild bestämmelse härom är icke erforderlig.

I anslutning till vad sålunda anförts har generaltullstyrelsen framlagt förslag till ändrad lydelse av 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen, innebärande att tullfrihet under viss tid skulle på särskild framställning kunna medgivas jämväl för »radiomottagningsapparat, som medföres av resande, vilken endast tillfälligtvis skall vistas inom riket».

Vid övervägande av den nu berörda frågan har generaltullstyrelsen ansett sig böra i samband därmed till behandling upptaga jämväl ett par andra,

närstående spörsmål. Dessa spörsmål avse dels införande av bestämmelse om tullfrihet för av resande medförda grammofoner och dels jämkning av villkoren för tullfrihet beträffande instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, vilka införas under sådana omständigheter, som avses i 5 § f) tulltaxeförordningen.

I fråga om tullfrihet för av resande medförda grammofoner har generaltullstyrelsen anfört följande:

De skäl, som tala för beredande av möjlighet att tullfritt medföra radioapparater, göra sig gällande även i fråga om grammofoner, vilka ofta ingå i resandes effekter. För närvarande äro ej heller grammofoner att hänföra till de föremål, för vilka tullfrihet medges i 5 § e) tulltaxeförordningen. En eftergift härutinnan har redan tidigare framstått såsom önskvärd för underlättande av resandetrafikens behandling, och den ligger än närmare till hands, därest de föreslagna bestämmelserna om tullfrihet för radioapparater genomföras. Då tullsatsen för grammofoner (stat. nr 1992) är jämförelsevis ringa, 50 öre för kilogram, torde det icke möta några betänkligheter ur statsverkets synpunkt att likställa dem med de i 5 § e) uppräknade föremålen. Liksom beträffande nysberörda föremål bör det härvid fordras, att grammofonerna skola vara begagnade.

På grund av vad sålunda anförts har generaltullstyrelsen hemställt, att i 5 § e) tulltaxeförordningen måtte intagas bestämmelse därom, att till förnödenheter, för vilka tullfrihet enligt sagda författningsrum medges, skall hänföras jämväl av resande medförd, begagnad grammofon, som av den resande införes för eget bruk och icke i handelssyfte. Styrelsen har därvid ansett sig kunna förutsätta, att skivor och andra tillbehör i skälig omfattning få inbegripas i tullfrihetsrätten.

Vad slutligen angår frågan om jämkning av villkoren för tullfrihet enligt 5 § f) tulltaxeförordningen för instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål har generaltullstyrelsen anfört följande:

Enligt 5 § f) tulltaxeförordningen åtnjutes tullfrihet för instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål, som inresande utövare av vetenskap, konst eller hantverk medför i och för sin yrkesutövning eller vilka för sådant ändamål med särskild lägenhet inkomma till honom, därest de äro avsedda att av honom användas under tillfälligt uppehåll i riket. Den sålunda medgivna tullfriheten är icke förbunden med några särskilda villkor till garanterande av återutförelsen. Något behov härav har icke heller förmärkts, så länge tillämpningen av bestämmelsen varit inskränkt till fall av mindre betydelse. Emellertid har det under senare tid visat sig, att bestämmelsen kan få tillämpning även beträffande föremål av större värde, exempelvis grammofon- och ljudfilmsinspelningsapparater, vilka kunna representera avsevärda tullbelopp. Styrelsen får härvid hänvisa till två Kungl. Maj:ts utslag den 15 maj 1931 (Regeringsrättens årsbok 1931: not. Fi. 1026 och 1027).

I den mån det sålunda kan bliva fråga om större avgiftsbelopp, är det knappast förenligt med eljest tillämpade principer att helt eftergiva kontrollen därå, att de införda föremålen icke utan tullbeskattning kvarbliva här i landet. Styrelsen har därför funnit sig böra, i anslutning till de förut behandlade spörsmålen om definitiv, respektive temporär tullfrihet, ifrågasätta jäm-

väl en jämkning av villkoren för tullfrihet vid införsel under de i 5 § f) avsedda förhållandena. För att icke förarledda onödiga formaliteter beträffande de smärre fallen vill styrelsen härvid inskränka sig till att föreslå, att tullanstalterna erhålla befogenhet att, där sådant förarleddes av föremålens mängd eller beskaffenhet, medgiva tullfrihet allenast under sådana villkor, som innefatta garanti för återutförsel. Ändringen torde enklast kunna åvägbringas på det sätt, att i 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen införes en bestämmelse om temporär tullfrihet för här avsedda föremål, medan i 5 § f) stadgas befogenhet för tullanstalten att pröva, huruvida ena eller andra författningsrummet skall tillämpas. Vad beträffar maximitiden för åtnjutandet av den temporära tullfriheten, tror styrelsen sig kunna antaga, att den i 8 § 1 mom. sista stycket stadgade ettårsfristen är till fyllest. Då villkoren för den temporära tullfriheten jämväl i övrigt böra följa de gällande allmänna reglerna för sådan tullfrihet, är icke någon ändring i tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen påkallad.

Kommerskollegium har i infordrat utlåtande förklarar sig icke hava något att erinra mot vad generaltullstyrelsen sålunda föreslagit.

*Departements-
chejen.*

För egen del har jag icke något att erinra mot intagande i tulltaxeförordningen av bestämmelser, som möjliggöra för resande att tullfritt disponera över medförda radioapparater och grammofoner. Ett medgivande i sådan riktning skulle otvivelaktigt vara av ett visst värde för turisttrafiken. Såsom generaltullstyrelsen föreslagit torde dock härvidlag den åtskillnaden böra göras, att medan begagnade grammofoner upptagas bland de förnödenheter, för vilka tullfrihet enligt 5 § e) åtnjutes utan villkor om återutförsel inom bestämd tid, för radioapparater medgives allenast temporär tullfrihet enligt 8 § 1 mom. I fråga om annan lös radioapparat än sådan, som medföres å automobil försedd med gällande passersedel, innebär detta, att skriftlig framställning om tullfrihet vid införseltillfället skall göras hos distrikttullanstalten och att det å apparaten belöpande tullbeloppet skall deponeras hos tullverket eller säkerhet ställas därför. Medföres apparaten å automobil, som nyss nämnts, torde, såsom generaltullstyrelsen jämväl förordat, tullfrihet för apparaten böra åtnjutas under samma villkor som gälla beträffande själva fordonet; i detta fall kräves vid införseln allenast uppvisande av passersedeln. Frågan om erforderlig ändring av tillämpningsföreskrifterna till tulltaxeförordningen torde senare få anmälas för Kungl. Maj:t.

Ehuru stadgandet i 5 § f) tulltaxeförordningen är så avfattat, att tullfrihet för där avsedda instrument, redskap, verktyg och andra dylika föremål får åtnjutas endast under förutsättning att föremålen äro avsedda att av den inresande användas under tillfälligt uppehåll i riket, förefinnes ingen bestämmelse som garanterar att varorna återutföras. Lika med generaltullstyrelsen anser jag påkallat, att tullanstalterna, särskilt då fråga är om varor av mera betydande värde, erhålla möjlighet att kontrollera att återutförsel sker. Styrelsens förslag, enligt vilket temporär tullfrihet skulle kunna medgivas i här åsyftade fall, skulle möjliggöra dylik kontroll och bör därför enligt min mening genomföras.

De föreslagna ändringarna torde böra träda i kraft den 1 juli 1937.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av 5 § och 8 § 1 mom. tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316)* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

G. MacDowall-Pihlström.
